

sentlig mere miljø andre steder i samarbejde med andre lande.

Hvis der er – og det kunne der jo være noget der tyder på – områder, hvor sagsbehandlingen er for langsommelig, steder, hvor der er nogle små kongedømmer, der ikke kan tale sammen, hvor man bruger de her midler, så vil jeg understrege med det samme, at det vil CD under ingen omstændigheder holde hånden hverken over eller under. Vi går helt ud fra, at ministre, som har det som ansvar, sørger for at holde nøje øje med, at de her penge bliver brugt både rigtigt, fornuftigt og effektivt. Så er det ligesom sagt.

Men det, der er det vigtige i den her sammenhæng, er, at selv om Danmark ikke er noget stort land, så er det, Danmark gør i denne sammenhæng, dvs. de mærker, vi sætter på det her område, den virkning, det giver at gøre det her både rigtigt og fornuftigt, noget, der har en virkning, som måske tilskynder andre til at gøre det samme. Og det er et af de steder, hvor vi i CD er meget stolte over, at vi har et højt niveau i Danmark; at vi virkelig er indstillet på at bruge alle de instrumenter, der skal til.

For os er det lige så meget sikkerhedspolitik og forsvarspolitik, men selvfølgelig ikke det eneste, også en humanitær indsats, som er vigtigt at vise for et land som Danmark, som er et rigt land.

Det, der også er væsentligt at have med i denne her sammenhæng, er, at selvfølgelig er vi i Danmark på en række områder – ikke mindst på det miljømæssige – ret skrappe til at løse de mange opgaver, og det er ganske væsentligt, at vi også viser det; ikke bare for at sikre dansk industri, men det er klart, at det, at vi er i stand til at løse mange af de opgaver og vise det rundt omkring, har vi selvfølgelig nogle sidegevinsten ved, som er ganske vigtige: samarbejde på det område, der hedder miljø, samarbejde på det område, der hedder katastrofe og fred, og også, som hr. Per Stig Møller nævnte, i forholdet til mindretallene. Det er jeg ganske enig i, og jeg er ganske enig i hr. Steen Gades opfølgning på hr. Per Stig Møllers indlæg om mindretallene og den tendens, der er. Det er i virkeligheden det, der er det vigtigste. Det er dér, konflikter næres, det er dér, de skabes, og det er dér, indsatsen skal gøres.

Men jeg vil gentage, at det, der er vigtigt i den her diskussion, er, at de, der gerne vil tale varmt for, at vi laver en bred eller en bredspektret indsats på det her område, er klar over,

at der altså er en økonomisk prioritering at gøre; der skal vises en reel vilje til at betale regningen. Vi skal i hvert fald ikke bruge debatten til sådan revisormæssigt at se på, om vi kan finde ud af at se rigtige ud i den her sammenhæng, uden at vi samtidig fortæller, hvad vi rent faktisk har tænkt os at betale.

CD vil på de her indsatsområder meget bredspektret være klar til at deltage, være klar til at betale og være klar til at bakke op om den her indsats.

Vi vil også gerne sige tak for ministerens redegørelse og samtidig sige, at vi også meget gerne ser en debat, som nuanceret tager fat på, hvordan vi anvender de her midler bedst muligt.

Jørgen Estrup (RV):

For nu at holde den historiske linje synes jeg måske, det var meget passende at starte med at citere, hvad det meget store flertal, der var i Folketinget bag beretningen til beslutningsforslag nr. B 24, i sin tid skrev om formålet med MIKA-rammen. Her skrev man nemlig, at den blev lavet for at styrke indsatsen over for de globale miljøproblemer og samtidig sikre den nødvendige bistand i internationale katastrofesituationer.

Det er sådan set efter min mening kort og klart og dermed også en direkte opfølgning af det, der jo gik forud, nemlig Riokonferencen, og dermed også en understregning af den sammenhæng, der i sin tid lå i beslutningsforslag nr. B 24, nemlig at man skulle sikre opfølgningen på konferencen om miljø og udvikling og sikre det, som mange lande lovede hinanden i Rio, men som så få holdt, nemlig at der skulle være nye midler til at finansiere denne indsats.

Mig bekendt er det vist egentlig kun Danmark, der rigtig har holdt det. Det kan vi jo så være glade for, men det er ikke pointen i denne sammenhæng. Det afgørende er, at vi nu går videre i den retning, som beslutningsforslaget og beretningen udstak.

Adskillige og senest hr. Christian H. Hansen har været inde på den debat, der udfoldede sig, og den diskussion, der var mellem den daværende regering og dem, der fremsatte beslutningsforslaget. Det skal jeg ikke gå længere ind i, men kun sige, at det er klart, at den globale miljø- og katastrofebistand, som beretningen rummede, er den, vi realiserer, og det er derfor, at det i høj grad var tilfredsstillende, at der i